

UCHWAŁA NR IV/44/19  
RADY MIEJSKIEJ W MIĘDZYRZECZU  
z dnia 11 stycznia 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Kierownika Zakładu Gospodarki Lokalowej  
w Międzyrzeczu

Na podstawie art. 223 § 1 i art. 229 pkt 3 w związku z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2096)

uchwala się, co następuje

§ 1. Rada Miejska w Międzyrzeczu po rozpatrzeniu skargi Pana ~~XXXXXX~~ – na działanie Kierownika Zakładu Gospodarki Lokalowej w Międzyrzeczu w sprawie swojego ojca zameldowanego w przyznanym sądownie lokalu socjalnym - znajdującym się w mieszkaniowym zasobie Gminy Międzyrzecz w zakresie :

- 1) nieprzestrzegania art. 191 § 1 a kodeksu karnego;
- 2) nieprzestrzegania art. 16 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r, o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy;
- 3) nieprzestrzegania art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego;
- 4) nieznanomości przepisów prawa wynikających z zakresu ochrony praw lokatorów polegających na braku znajomości polityki Państwa mającej na celu względy humanitarne w celu przeciwdziałania bezdomności osób znajdujących się w szczególnie ciężkiej sytuacji życiowej w części w części dotyczącej sposobu i przesłanek przyznawania lokalu socjalnego i celowym wprowadzaniu w błąd osoby nieznanającej przepisów prawnych

uznaje skargę za zasadną w zakresie zarzutu nieprzestrzegania art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez nieterminowe załatwienie wniosku z 22.12.2017 r. i nierozpatrzenie tego wniosku wg stanu na dzień jego złożenia, w pozostałym zakresie złożoną skargę uznaje za niezasadną.

Skargę w imieniu Rady badała Komisja Skarg, Wniosków i Petycji i jej ustalenia Rada przyjmuje za własne.

Rada Miejska stwierdza, co następuje

Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy (art. 229 pkt 3 k.p.a).

W świetle art. 227 k.p.a przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw, co stało się przedmiotem badania w przedmiotowej skardze.

Po zapoznaniu się z dokumentami i wysłuchaniu wyjaśnień Kierownika Zakładu Gospodarki Lokalowej w Międzyrzeczu stwierdzono, co następuje:

\* wykreślenie: ~~XXXXXX~~

~~XXXXXX~~  
w związku z ustawą o ochronie danych osobowych  
(T.j. Dz. U. z 2016r. poz. 922 ze zmianami)

INSPIKTOR

Martin Rzepa

1. Zarzut nieprzestrzegania art. 191 § 1a Kodeksu karnego.

Art. 191 § 1a Kodeksu karnego: „Tej samej karze podlega, kto w celu określonym w § 1 stosuje przemoc innego rodzaju uporczywie lub w sposób istotnie utrudniający innej osobie korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego”.

Z wyjaśnień Kierownika Zakładu Gospodarki Lokalnej wynika, że nie utrudniała w żaden sposób ojcu skarżącego korzystania z lokalu mieszkalnego w Międzyrzeczu, ul. \* \* \* \* \*. Skarżący wskazuje w uzasadnieniu do skargi, że w pierwszym tygodniu listopada 2018 r. zauważył na drzwiach wejściowych do mieszkania zamontowany skobel i kłódkę założoną na polecenie Kierownika ZGL, która skutecznie uniemożliwiała wejście do pomieszczenia.

Kierownik ZGL poinformowała, że skobel i kłódka były stosowane przez wynajmującego jako zamknięcie lokalu co najmniej od roku 2017, co też potwierdza dokumentacja fotograficzna. Poprzez wieloletnie zaniedbania wynajmujący lokal doprowadził do uszkodzenia stolarki drzwiowej na wysokości zamka zasuwkowego, dlatego też stosował powyższą formę zamykania lokalu.

Ponadto kierownik ZGL wskazała na fakt, że to wynajmujący poprzez swoje zachowanie, w szczególności poprzez tzw. zbieractwo, ze względu na ogromną liczbę znajdujących się tam śmieci, skutecznie uniemożliwił korzystanie przez siebie z wcześniej zamieszkałego lokalu, co potwierdzają m. in. notatki służbowe ZGL i OPS (z 08.10.2018 r.)

Po otrzymaniu w dniu 27.10. 2018 r. informacji od Kierownika OPS, że ojciec skarżącego zgłosił się do Noclegowni, z uwagi na fakt, że klucze do lokalu mogły mieć osoby trzecie, w szczególności znajomi „zbieracze” i bezdomni, na polecenie Kierownika ZGL, ze względów bezpieczeństwa pożarowego dla mieszkańców i budynku, dnia 27.10.2018r. lokal został zabezpieczony poprzez zamontowanie drugiej kłódki (obok już istniejącej).

Powyższe fakty wskazują, że zamontowanie drugiej kłódki nie było utrudnieniem korzystania z lokalu a jedynie troską o bezpieczeństwo ludzi i dobra Wspólnoty mieszkaniowej, w której znajdował się lokal socjalny.

Ponadto Kierownik ZGL poinformowała, że kilka dni po zamontowaniu przez ZGL drugiej kłódki została zdjęta kłódka założona przez wynajmującego, który podczas rozmowy z Kierownikiem ZGL stwierdził jednoznacznie, że nie on zdjął ww. kłódkę. Wobec wyjaśnień Kierownika ZGL Rada Miejska nie może stwierdzić, jak zarzuca skarżący, że były to celowe działania urzędnika, które miały na celu „wyrzucenie go na bruk”.

Skoro skarżący uważa, jak zaznaczył w skardze, że w tym przypadku „...w działaniu urzędnika można zauważyć przesłanki w zakresie przestępstwa określonego art. 191 § 1a. kodeksu karnego...” powinien to zgłosić organom ścigania.

2. Zarzut nieprzestrzegania art. 16 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

Rada stwierdza, że w stosunku do ojca skarżącego ZGL nie prowadzi egzekucji wyroku eksmisyjnego. Treść wezwania wystosowanego do ojca skarżącego z dnia 13.11.2018 r. przez ZGL należy rozpatrywać w kontekście faktu, że osoba, która zajmowała lokal, lokal

\* wykreślenie: odles

.....  
w związku z ustawą o ochronie danych osobowych  
(T.j. Dz. U. z 2018r. poz. 922 ze zmianami)

INSPEKTOR

*Marcin Rzepa*

ten opuściła (przenosząc się do Noclegowni) a nadto mieszkanie to zostało wypełnione śmieciami i innymi przedmiotami o charakterze nieużytecznym.

Z przedstawionej dokumentacji i informacji Kierownika ZGL wynika, że od 07.05.2010 r. ojciec skarżącego użytkuje lokal bez tytułu prawnego. Zarówno w MTBS, jak i w ZGL nie odbierał przekazywanej korespondencji, w tym wezwań do złożenia wniosku o zawarcie kolejnych umów. Pismem z 17.10.2017 r. zostało wysłane do ojca skarżącego przedsądowe wezwanie do zapłaty zaległości i wezwanie do wydania lokalu w związku z nieposiadaniem tytułu prawnego do lokalu, z informacją, że z powodu odmowy – sprawa zostanie skierowana do sądu. Pomimo awizowania pismo zostało nieodebrane.

W związku z powyższym Rada uznaje skargę w tym zakresie za niezasadną.

3. W zakresie nieprzestrzegania art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Kierownik ZGL poinformowała, że w przypadku wniosku o najem lokalu mieszkalnego złożonego przez ojca skarżącego z dnia 22.12.2017 r. - nie został dochowany termin załatwienia sprawy zgodny z k.p.a. Niedotrzymanie terminu wynikało z zaniedbania pracownika. Odpowiedzi na wniosek udzielono dopiero dnia 10.10.2018 r.

Bezspornym faktem więc jest, że w tym zakresie skarga jest zasadna. Skarżący podnosi, że takiego pisma ojciec nie otrzymał. Kontrola dokumentów wykazała, że na piśmie brak jest stempla o wysyłce korespondencji, brak jest również potwierdzenia odbioru przez adresata lub potwierdzenia awizowania przesyłki przez operatora pocztowego. Wątpliwości budzi jednakże fakt, że skoro ojciec skarżącego nie otrzymał odpowiedzi na swój wniosek (pismo z 10.10.2018 r.), w którym poza informacją o niemożliwości zawarcia umowy najmu ze względu na przekroczony dochód wzywa się go do opróżnienia i zdania zajmowanego lokalu socjalnego w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego pisma -30.10.2018 r., ojciec skarżącego składa oświadczenie, że zajmowane przez niego mieszkanie jest gotowe do przekazania i nie pozostawił w tym mieszkaniu osobistych rzeczy. Nie zmienia to faktu, że korespondencja dotycząca wniosku o przedłużenie umowy najmu powinna zostać wysłana (tym bardziej, że po terminie) za potwierdzeniem odbioru, czego nie zrobiono.

4. W zakresie zarzutów dotyczących sposobu i przesłanek w zakresie przyznawania lokalu socjalnego stwierdzono, że Kierownik ZGL zarządzając gminnym zasobem mieszkaniowym stosuje zapisy Uchwały nr XIV/108/11 Rady Miejskiej w Międzyrzeczu z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Międzyrzecz oraz zasad udzielania pomocy w wynajęciu takich lokali w zasobach budownictwa społecznego (tekst jednolity Dz. Urz. Województwa Lubuskiego z 8 maja 2014 r. poz.1015).

Jedną z podstawowych przesłanek zawarcia umowy najmu lokalu mieszkalnego jest spełnienie kryterium dochodowości. Dochód, który jest brany pod uwagę przy analizowaniu złożonego wniosku nie jest kwotą wypłaconego świadczenia. Stanowi go przychód po odliczeniu kosztów uzyskania przychodu oraz składek na ubezpieczenia. Na dzień dzisiejszy nie może on przekroczyć dla lokali socjalnych 150% najniższej emerytury ogłaszanej przez Prezesa GUS, tj. kwoty 1.544,70 zł dla gospodarstw jednoosobowych. Dla lokali „stałych”

dochód ten nie może przekroczyć 200% najniższej emerytury ogłaszanej przez Prezesa ZUS, tj. kwoty 2.059,60 zł.

W przypadku ojca skarżącego osiągnięty dochód w dniu rozpatrywania wniosku przez Kierownika ZGL nie kwalifikował go do mieszkania komunalnego socjalnego ani do tzw. „stałego”.

W związku z tym, że ojciec skarżącego złożył wniosek w dniu 22.12.2017 r. i z winy Kierownika ZGL nie otrzymał w terminie odpowiedzi, pismo w tej sprawie zostało sporządzone 10.10.2018 r. (brak jest potwierdzenia jego odbioru a skarżący wskazuje, że pisma ojciec nie otrzymał) mając na uwadze fakt, że w świetle zebranych materiałów dowodowych w dniu złożenia wniosku ojciec skarżącego mógł spełniać kryteria dochodowe uprawniające do uzyskania mieszkania socjalnego, gdyż emerytura została mu naliczona począwszy od 1 listopada 2017 r., a zgodnie § 5 ust.2 w korespondencji z § 2 pkt 12 Uchwały Nr XIV/108/11 Rady Miejskiej w Międzyrzeczu z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Międzyrzecz oraz zasad udzielania pomocy w wynajęciu takich lokali w zasobach budownictwa społecznego (tekst jednolity Dz. Urz. Województwa Lubuskiego z 8 maja 2014r. poz.1015) - do wyliczeń powinien być wzięty dochód z okresu sześciu kolejnych miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie lokalu mieszkalnego, przypadający na członka gospodarstwa domowego, w konsekwencji czego mógł on otrzymać umowę najmu gminnego mieszkania socjalnego na okres dwóch lat, a następnie po upływie tego okresu może on wystąpić z nowym wnioskiem na następny okres.

W związku z powyższym skargę w tym zakresie należy uznać za zasadną.

5. W zakresie zarzutu braku znajomości polityki Państwa w celu przeciwdziałania bezdomności stwierdzono, że przeciwdziałanie bezdomności należy do statutowych zadań Ośrodka Pomocy Społecznej. Zarządzając powierzonym zasobem gminnym zarówno kierownik, jak i pracownicy ZGL współpracują przede wszystkim z OPS, w szczególności poprzez informowanie się nawzajem o napotkanych lub zgłoszonych problemach oraz prosząc OPS o profesjonalne wsparcie działań.

W tym zakresie skarga jest całkowicie niezasadna.

Kierownik ZGL nawiązała kontakt z OPS w zakresie objęcia ojca skarżącego pomocą, gdyby nie interwencja ZGL i OPS prawdopodobnie podzieliłby on los bezdomnych, których tragedia wielokrotnie była poruszana w mediach.

6. W zakresie zarzutu nieprzestrzegania art. 14, ust 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego należy wskazać, że powyższy przepis wskazuje na czynności wykonywane przez Sąd przy orzekaniu braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego i nie dotyczy on działań ZGL.

7. W zakresie zarzutu napiętnowania psychicznego stwierdzono jak niżej:

Choroba ojca skarżącego powoduje okresowe zapełnianie lokalu w różnego rodzaju śmieci niewiadomego pochodzenia, co może spowodować zagrożenie sanitarno-epidemiologiczne zarówno dla ojca skarżącego, jak i dla innych mieszkańców budynku.

Powodowało to konieczność corocznego opróżniania mieszkania. Z informacji kierownika ZGL wynika, że takie sprzątanie przeprowadzono również w 2018 r., gdzie ZGL zorganizował kontener.

8. W zakresie wprowadzenia w błąd osoby nieznającej przepisy prawne.

Z informacji uzyskanej od Kierownika ZGL wynika, że jest to stwierdzenie, które nie ma uzasadnienia. Po informacji uzyskanej od Pani Kierownik OPS pracownik Noclegowni, został poproszony przez ZGL, aby ojciec skarżącego napisał oświadczenie czy posiada lub nie rzeczy osobiste w lokalu. Oświadczenie to było pisane w obecności pracownika OPS przez samego Pana ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ Jednak z uwagi na błędny adres poproszono, aby zapoznał się on z drukiem ZGL i złożył nowe oświadczenie - sprostowanie poprzedniego w części adresowej. Jak ustaliła Komisja Skarg, Wniosków i Petycji – w pierwszym oświadczeniu z dnia 30.10.2018 r. podany był adres jaki był przed urzędową zmianą nazwy ulicy, w drugim podano właściwą nazwę ulicy po zmianie.

Rada nie ma instrumentów do podważenia treści tych oświadczeń. Jeżeli skarżący uważa, że w tym przypadku działanie urzędnika wykracza poza uprawnienia i jest niezgodne z kodeksem karnym powinien to zgłosić organom ścigania.

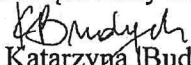
Tak więc w ocenie Rady skarga na Kierownika ZGL jest zasadna głównie w punkcie dotyczącym nieudzielenia odpowiedzi na wniosek o przydział lokalu, co w konsekwencji ma wpływ na punkt dotyczący warunków rozpatrywania wniosku o przydział mieszkania. W tym przypadku należy ponownie rozpatrzyć wniosek o przyznanie lokalu socjalnego wg średniego miesięcznego dochodu ojca skarżącego z okresu sześciu miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku

Pozostałe punkty skargi rozpatrywane zgodnie z kompetencjami Rady są niezasadne.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Międzyrzecza.

§ 3. Powiadomienie skarżącego o sposobie załatwienia skargi powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Międzyrzeczu.

Przewodnicząca Rady Miejskiej

  
Katarzyna Budych

wykreślenie:  .....

.....  
w związku z ustawą o ochronie danych osobowych  
(T.j. Dz. U. z 2016r. poz. 922 ze zmianami)

INSPEKTOR

  
Marcin Rzepa

